

IN ANII TRECUTI ESIA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Făc'a această ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu în toate dătele.

Pretulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte țeri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tote siodiennile sibaniide prenume-
ratiune sunt de a se tramite la Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

PANTEONULU GUREI SATULUI.

Frundia verde de dudau
Io-su nascutu in Popfalau,
Si-inca chiaru de mititelu
Me facui invetiaceleu,
Sciindu ca natiunei mele,
Ca se scape de grigi grele
Num' asié i-oiu ajutá,
Dăca carte-oiu invetiá.

Si-invetiatu-am tare bine,
Nu erá 'n scóla ca mine
Pruncu cu minte si 'ntieleptu,
Credeti-mi — că-ci vi spunu dreptu.
Inca-atunci simtiam chiamare
Că am se me facu omu mare,
Omu vestitu si renumitu
Si de toti iubitu, cinstitu.

Pana eram popa micu.
Nu poteam se facu nimicu.
Că-ci in cale-mi stau mereu
Omenii din satulu mieu.
Si-apoi neci nu pré-aveam voia,
Ca se scape din nevoia
Estu poporu cu vaci si boi,
Ce-lu poti mulge ca pe oi.

Cum scaperi intr'unu amnariu
Asié inte fui vacariu;
Nu departe de Abrudu
Unde-e aurulu celu multu,
Si m'am pusu intr'unu norocu
Inca 'n patru dieci si optu
De-am pasitu de caputatu:
Si-apoi la Clusiu m'am caratu.

VI. Papváros.

Aice am denunciatu
— Fara de-a fi cugetatu —
Pe 'ntregulu congresu romanu
Afirmandu că e muscanu;
„N'are stéguri romanesci,
Ci de cele muscanesci.”
Si se fu si mai pucinu
Mers'am si la Dobricinu.

Dupa-atâte ganduri grele,
— Se nu li dicu mari gresiele —
I-mi affai unu bunu locasiu
In frumosulu nostru Blasiu,
Unde-unu tempu indelungatu
Cu lauri incununatu
Am traitu fara grigi grele:
Singuru placeriloru mele.

Nu scin acum mai in urma,
Seriosu sen dor' din gluma
Er' me-aleseru caputatu
In varmeghi'a Belgradu:
Eu se-aretu ca si cei diece,
Cumca numai ap'a trece,
Era petrele remanu:
Me facui de non paganu.

Acum dorintiele mele
Sunt cu totulu mititele.
Nu dorescu stele, nici cruci,
Numai cinci zgloți pusi in dungi;
Si-apoi dela 'mperatia:
Se-mi dea „scaunulu golu” mie.
Eca totulu ce-am aflatu,
Candu la Pesce-am alergatu.
GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Ca toti politici de la tiéra, adeca ca toti aceia cari nu sciu câte misieli tôte, vedîndu si audîndu, câ ni merge tréb'a nôstra romanésca asié cam de-a halm'a balm'a, mersei si io p'a 15 maiu la Blasiu.

Ca tóta lumea, asié si noi câti fuseram acolo, dupa ce ne conoscuram, in presér'a de 15. ne adunaram mai la unulu mai la altulu, mai intr'o ospetaria mai in alta, pocalele asceptau unulu dupa altulu, toastele asîderea curgeau ca stresînile candu e plôia mare, care de care mai romanesci, care de care mai infloritate. Asié me aflamu ca candu asiú fi fostu strapusu in alta lume, ca si candu asiú fi fostu purtatu pe bratie de angeri din unu ceriu in altulu, eram pe scurtu „afara de mine“ de bucuria si dragoste.

Din grati'a lui Ddieu si ajutoriulu slugitori-loru cari stinsera luminele sê vedemu, câ e diua, sôsî si diu'a multu dorita, diu'a de 15 maiu, aniversarea de 20 de ani a mantuirii romaniloru.

Sunau clopotele la tôte besericele mai altfeliu ca capulu meu celu buigatuitu de atâta procopséla câta s'a bagatu in elu câtu fu draguti'a de nôpte.

Cu câtu necasu cutotu se facu si diua si ne indepartaramu fiacare la ale sale, mangaiati si plini de sperantie fromóse pentru viitoriulu natiunei nôstre.

Punendu-me putîntelu in rendu si dupa ce dejunai cu gazd'a unu picu de carnati cu móre, me duseiu la locul de unde aveamu sê plecâmu cu totii de odata.

Câ „de ce!“

Colo josu si mai in josu,
In Lugosiulu celu frumósu,
Multi se mira, se trudescu,
Inse totusi nu gâcescu,
Câ ce este ôre, ôre,
Caus'a cea otaritóre,
Câ mai de una-di in svatu
Unu romanu mi s'a scolatu,
Si in adunarea mare
A tienutu o cuventare,
Cuventare minunata
Si de nime n'asceptata
Prin care a combatutu
Totu ce altii au facutu, —
Si prin care a trintitu
Totu ce altii au ziditu. —
Multi se mira nencetatu
De acestu faptu cam ciudatu,
Si cu mintea loru cea mica
Nu pricepu din elu nimica.
Deci o spunu io adi la toti
Ômeni mari si patrioti:
Acelu omu de omenia
Protonotariu vre sê fia!
Dar me temu, câ nu va fi, —
(Grigi câ se va *fauri*. Gur'a Sat.)
Unu libristu.

Sê fi vediutu frate ce de multîme de romanu s'a adunatu aici spre serbarea acestei dîle maretie, nu te-ai fi potutu rabdâ sê nu versi lactime, de bucuria si fericire; — eram frate mai mai multi ca câti studenti sunt la gimnasiu.

Ajungendu pe campulu libertâtii tenerimea studiósă acompaniata de band'a orasiului si de întrega multîmea cantâ „Descépta-te romane;“ dupa acést'a se tienura câte-va cuventâri despre insemnatatea si santieni'a dîlei; si in urma finindu-se serbarea facuram urmatórea hotarire, sêu dupa cum o numira ceialalti: „Pronunciamentu“:

1. Câ nóa ni-ar' trebui autonomi'a Transilvaniei, si am si primio déca ne-ar imbiâ cineva cu ea.

2. Ne rogâmu sê ni-se deie inderetru bancnotele cele fara hipoteca, câ-ci totusi mai bine ne-am poté folosi de acele, ca de zdrentiele este de secerle de acum.

3. Sê se redeschida diet'a Transilvaniei, câ-ci in diet'a de la Pesta deputatii nostri nu mai potu ajunge la cuventu de ceialalti.

Fiindu inse câ între inpregiurârile de acum, hotaririle aceste a nôstre nu se potu implini, asié acele s'a hotaritu a se lasa pana la nisce vremuri mai bune.

Dupa cari avendu nadejde câ si anim'a ta inca va fi fôrte mangaiata cu acele ce am ispravitu noi acolo, remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

Ioann si Honzu.

I. Audi jupane Honzu, ce-e aceea Jung-sachsen?

H. Acela, frate Iuone este atita, chitu la voi Alt-rumun.

I. Ai, manca-te-ar amarulu fleóndra de tine, da cum poti dice tu aceea, câ la noi betranii sunt aceea, ce la voi tenerii!?

H. No nu superá tu pe mine pentru acela, che io nu vre sê ciufuli la voi, fara io numai spusu dreptatea.

I. Da cum draculu sê fia aceea dreptu, cumca fruntasii nostri la betranetie se aiba asié minte, ca a vostri cei teneri!

H. E, ala nu asié trebue intielesu, fara asié che la voi cele botrimu asié mare politicu ca la noi cele tineru.

Sacula cu peteculu.

Preumblandu-se odata pe de subsuori, unu teneru cu o femeia urita si cam de vresta, gavalerulu dîse catra dómna: „Vedi dómna câtu esti de urita si eu totusi me preumbu cu domniata ca si candu ai fi una din cele mai frumóse.“ „Dapoi vedi éra oátu esti domniata de prostu, si eu totusi me preumbu cu domniata ca si candu ai fi Dumnedieu scie ce gavaleru,“ i replicâ dómna.

Pista și Iuonu.

I. Norocu și bani frate Pista!

P. Buna-ti fie inima dragulu meu Iuonu.

I. Dar cum mai tii tiér'a?

P. Ro, dio aci.

I. Cum asié, dóra ér' te-a ciufulitu ortaculu teu Mihelu?

P. Ba nu, che cu elu usioru pacamu noi, si elu mai ciolui pe noi si si noi pe elu, inse alte este ne-casulu.

I. Ce feliu?

P. Acela frate, che blestemat'a est'a de dóm-n'a Federati'a pune lumea nu mai tace, fore totu me striga che io luatam cu puterea si fóre voi'a porintiloru pe cocon'a Ardelean'a si che pruncele mele facute cu ea sunt copiliture.

I. Dapoi ce te dóre pe tine capulu de aceea, cá nici n'ai cerut'o tu de la parintii ei, fara de la domnulu de pamentu de la Mihelu, si elu ti-a dat'o; ai grigia inse si cere de la elu si pasiusiu pe ea, ca nu cumva sê mai dica órecandva, pe cum a mai disu, cá ai luat'o fara voi'a ei!

Revist'a de septemana.

Tóte diuariile atátu cele din Parisu cátu si cele din Berlinu pe intrecute scriu cá va fi pace, pace si éra pace; si asié dara pana vomu capetá numerele urmatóre a diuarielor, pacea e ca si si-gura. Altu incidentu cutriera inse de presentu diu-aristic'a si opiniunea publica.

Talhariulu de Mihelu candu a legatu mai adeunadi contractulu cu Burcusiulu a uitatu sê puna si pe ortaculu seu pe Pista acolo in contractu, si asié acum bistulu Mihelu are o gramada de pa-guba cu stemplele cáte le-a pus pe contractulu acela, cá-ci déca mai voiesce ca Pist'a se tiena si mai in colo de córnel vacii pana elu o mulge, atunci e si-litu sê faca de nou altu contractu unde se fia pus si Pist'a ca ortacu cu elu pe vaca.

Altcum avemu sperantia tare cá nu se va in-templá nimica, cá-ci dupa cum dice si proverbialu, ómenii seraci usioru se impaca.

Luati sém'a cu totii!!

O scire din cele mai inbucuratóre si mai pla-cute din cáte amu avutu onóre a aduce on. publicu romanu pana acum, — avemu a spune cu asta oca-siune, si cu deosabire onoratiloru alegatori.

Faber unu masinistu mare a inventatu o masina ce vorbesce, — deci onoratiloru alegatori de adi inainte, nu veti mai avé a ve teme cá veti alege pentru dieta astfelu de deputati, cari in decursu de trei ani sê nu fie in stare a dice un'a bocta, cá-ci cumparandu-ve cáte o masina de aceste, le veti poté tramite pe aceste la dieta ca deputati, si barem va vorbi asié dupa cum doriti.

O mangaiere.

O muiere fiindu morbósa de mórté, in durerile cumplite ce o impresurau se rogá: „oh mórté vina de me ia,” éra barbatulu care siedea langa patulu ei, díse: „oh asculta-i Dómne rogatiunea.”

TANDA și MANDA.

T. Ce e nou?

M. D'apoi in fine dupa atât'a asceptare s'a fa-cutu amintire in diet'a Ungariei si despre uniunea Transilvaniei.

T. Ce? Au vorbitu dóra si deputatii nostri din Ardealu.

M. Vorbitu dio, — Dobranschi.

T. Nu mi-ai sci spune, frate Mando, pentru ce nu s'a audítu si sunetulu clopotului celui mare din Blasiu in diu'a de 15 maiu?

M. Cum potea sê se audu, sunetulu clopotului celui mare, candu elu cu trei díle mai nainte se du-sese la Cutu cu dlu Papfalvi?

T. Cum se intempla, de pre langa totu man-datulu severu alu rectoriului de a nu gremusdá un'a in contr'a bucatelor, teologii din Blasiu totu au remustratu, luni dupa 15 maiu?

M. Fórté usioru. Rectorulu cupriusu de ni-tielu morbu maijalu, se dusesse de a casa. Apoi scii tu: candu pisic'a nu-e a casa jóca siórecii pre mesa.

T. E bine! dara teologii din V. de ce nu mai remustra neci una data? au dóra i-tieniu bine?

M. Ba Dne apera! Dara superiorii acelora sunt totu de una a casa.

T. M'ai luminatu de minune. Meriti a fi nu-mitu alu opta-lea intieptu alu lumei.

Serbatóreá scolariului.

Unu scolaru absentandu odata de la prele-gere, si intrebandu-lu invetiatoriulu cá pentru ce a remasu de la scóla, raspunse: „pentru cá am avutu serbatóre,” dar ce serbatóre ai potutu ave? „da a taiatu tat'a unu porcu.”

Depesia telegrafica.

Pre cum se aude din fantána secura, s'a ordi-natu, ca blasianii, a opt'a dí, sê repetiésca serbarea lui 15 maiu, pentru ca oei doi domni, cari din „cauze binecuventate” la serbarea prima nu au po-tutu luá parte, sê nu remana lipsiti de acést'a man-gaiare natiunala.

Post'a Gurei Satului.

Prenumeratiuni pe aprilé—sept. se totu mai potu face. Pretiulu de prenumeratiune pe 1 anu 6 fl. pe diumetate 3 fl. pe trei luni 1 fl. 50 cr.

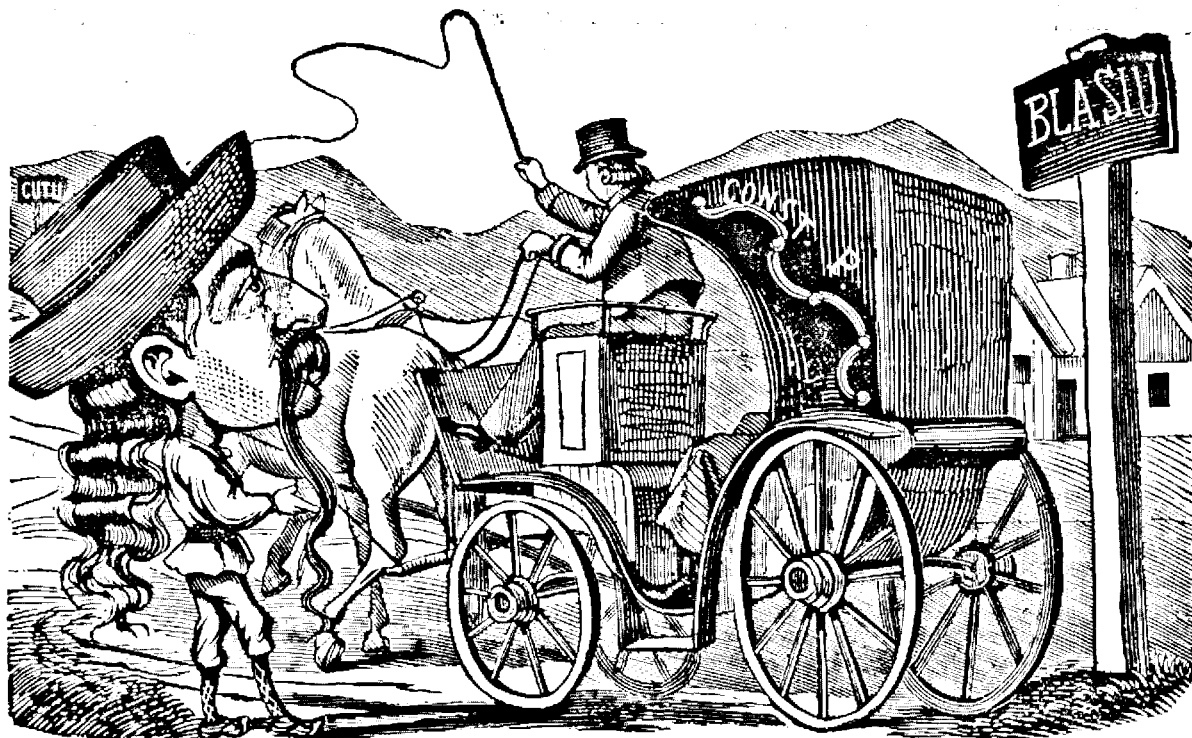
Dlui M. D. Ca ocazionali ar fi buna, acum inse nu se póte aplica bine.

Fundamentulu reu.

Gur'a Satului : Jupaniloru zidari d'acolo de susu! Aveti 'grige sê nu se'mbôrde zidulu, că-ei fundamentulu e fôrte primesdiosu!

In 15 maiu la Blasiu.

Gur'a Satului : Da unde ve duceti, mei ?

Feciorulu : La Cutu.

Gur'a Satului : De ce ?

Feciorulu : Pentru că parintele e cam bolnavu.

Gur'a Satului : Aha! Bolnavu de maialu. Cale buna!

Proprietariu, redactoru respundiatoriu si editoriu: **Iosifu Vulcann.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Kocsi** in tipografi'a lui (Érkövy Galgóczy si Kocsi.) P'lati'a de pesci Nr. 9.